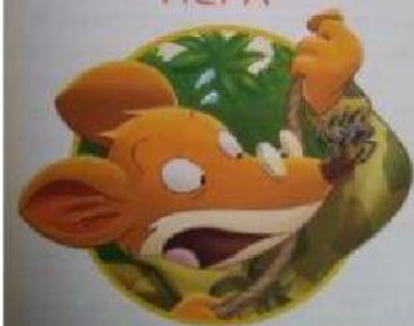

ЧЕТВЕРО МИШЕЙ
У ЛІСІ ДЖУНГЛА
НЕРА

Розділ 21

День 6-й. СУБОТА

На світанку Арсенія розбудила моїх супутників звичним відром холодної води.

Але я на той час уже прокинувся!

Ги-ги-ги!
Ги-ги-ги!

Я встав за п'ять хвилин до підйому, щоб позбавити Арсенію цього задоволення!

Вона посміхнулася.

— Ти виправляєшся, Стілтоні...

А потім гаркнула:

— **ШИКУЙСЬ!**

Після сніданку (сандвічі з копченою змією) Арсенія зібрала нас на навчання.

— Мені потрібен хтось, хто боїться павуків...
Хто зголоситься добровольцем?

Я намагався сховатися за Балаклавою.

Арсенія сказала:

— Гаразд, я оберу навмання... Стілтоне!

Я зітхнув і зробив крок уперед.

Вона взяла клітку, повну **ВОЛОХАТИХ ПА-ВУКІВ**, що ворушили вгору-вниз гачкуватими лапками. **Бр-р-р!** У мене хутро настовбурчилося від самого лиш їхнього вигляду!

— Пам'ятайте, що найголовніше — це зберегти спокій! — повчала Арсенія. — Будь-що ви не повинні дозволяти собі піддатися паніці. А тепер, Стілтоне, заплющ очі!

Тремтячи, я виконав наказ.

Відчув, що вона щось кладе мені на ніс.

Що саме?

Арсенія застерегла:

— Не рухайся, Стілтоне, якщо тобі люба твоя шкура... не ворушись!

Я трохи розплющив одне око:

НА КІНЧИКУ НОСА В МЕНЕ СИДІВ ВЕЛЕТЕНСЬКИЙ ПАВУК!

Арсенія наказала:

— Стілтоне, тримай позицію десять секунд!
Десять, дев'ять, вісім, сім, шість, п'ять...

У МЕНЕ ВУСА ТРЕМТІЛИ ВІД ЖАХУ.

Я чув, як мої четверо друзів скандували, щоб підбадьорити мене:

— Стіл-то-не, три-май-ся, Стіл-то-не!

Вони приєдналися до Арсенії та рахували хором:

— ...чотири, три, два, один...

Потім Креп Сюзет, БіСі, Нафталіна та Бумбо разом ревнули:

— Стілтону слава!

Тремтячою лапою я показав на павука:

— Зніміть, будь ласка...

Арсенія взяла павука... і помахала ним у мене перед носом.

— Стілтоне, він силіконовий!

Я зомлів. Арсенія привела мене до тями від-ром холодної води!

— Мені потрібно більше добровольців, — провадила далі Арсенія. — Хто хоче? Нафталіно!

Арсенія вихопила з клітки велетенську зелену змію і спритно розкрутила її.

— Зараз я навчу вас відрізняти отруйних змій від неотруйних. Оця, наприклад, — піднесла вона змію, — абсолютно нешкідлива. Наф, лови її! — і кинула змію Нафталіні.

Старенька пані (молодчага, мушу визнати) зблідла, але упіймала змію на льоту. Змія обкрутилася навколо її шиї.

Не зморгнувши оком, Нафталіна вигукнула:

— ГОПЛЯ!

СТАРЕНЬКА ПАНІ ЗБЛІДЛА, АЛЕ УПІЙМАЛА ЗМІЮ НА ЛЬОТУ. ЗМІЯ ОБКРУТИЛАСЯ НАВКОЛО ЇЇ ШИЇ.

Її нагородили оплесками.

Тоді Арсенія вихопила ще одну змію за хвіст і розкрутила її в повітрі.

— Ось правильний спосіб знешкодити змію: тримайте її за хвіст і крутіть! Тоді вона не зможе вкусити!

Щоб показати, що став сміливцем, я теж просунув лапу в клітку, схопив змію, схожу на попередніх, і розкрутив її в повітрі, вигукуючи:

— Отак! Дивіться! Отак!

Арсенія зблідла:

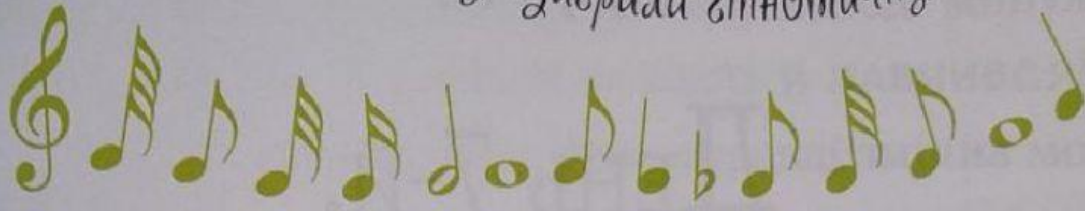
— Ти взяв не ту змію, Стілтоне! Стілтоне, вона отруйна!

— Допоможіть! Що я маю зробити? — зарепетував я.

— Не припиняй, Стілтоне! — наказала мені Арсенія. — Не припиняй крутити змію, Стілтоне!

Я мало не зомлів, але напружив усю свою волю й спромігся, не припиняючи, далі крутити змію.

Арсенія взяла флейту і заграаа гіпнотичну мелодію.

Змія заплющила очі й заснула. Тоді Арсенія швидко схопила її та поклала назад у клітку.

Наостанок Арсенія зауважила:

— Стілтоне, наступного разу, коли тобі закортить пожартувати, перевіряй, чи змія не отруйна, гаразд?

— ОТАК, СТИЛТОНЕ, ЧОГОСЬ ТА Й НАВЧИШСЯ!

Стілтон мав тримати павука 10 хвилин

так ні

Нафталіна впіймала змію в польоті

так ні

Отруйні змії люблять колискові на флейті

так ні